

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Epistola VII. Simplicii papæ ad Florentium, Equitium & Seuerum episcopos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

nachorum de Timotheo olim ab vniuersali ecclesia separato querela venisset, tam Christianissimo principi, quam dilectioni tuæ scripsimus, vt modis omnibus resistatur, ne quid hæreticorum contra Calchedonensè Concilium molitur audacia, frater carissime: & dilectionis tuæ laudando constantiam, multum nobis, imo ipsi Domino placere memorauimus, quod damnatum hominem non solum fidei, sed etiam parricidii causa, nullam Constantinopoli ecclesiam introire permiseris. Quod nunc iterum commonemus, vt cum ad dilectionem tuam eadem scripta peruenerint, imo etiam donec veniant, apud Christianissimum principem etiam nostro nomine agere suppliciter atque insinuare non desinas, vt quæ totiens & bene statuta sunt, nulla obreptione violentur: quia regni eius certum & singulare est firmamentum, vero atque æterno regi congregatorum in causâ fidei diuino spiritu sacerdotum illæsum conseruare Concilium.

NOTA.

* *Epistola.*] Hanc epistolam, aliasque nonnullas eiusdem argumenti, occasione publicæ legationis, quam misit Odoacer ad Zenonem, Acacio scripsit. Ex Vaticano codice acceptam, primumque tomo i. epistolarum Romanorum pontificum excusam, huc transtulimus cum sequentibus. Qua occasione scrip-
ta.

EPISTOLA VII.

SIMPLICII PAPÆ

AD PRESBYTEROS ET ARCHIMANDRITAS
CONSTANTINOPOLITANOS.

Clericorum ac monachorum Constantinopoli degentium fidei constantiam commendat, cum Timotheum ad communionem non admiserint: illumque, vt sæpe damnatum, ostendit non audiendum.

*Simplicius episcopus, presbyteris & archimandritis
apud Constantinopolim constitutis.*

PER filium nostrum laudabilem virum Epiphanium literis vestræ dilectionis serius quam voluistis acceptis, magno sumus dolore permoti, quod illic intra
Concil. Tom. 9. Vuu

ecclesiam Dei scandalorum recidiua nascuntur incendia, ubi * totius auctoritate apostolicæ sedis, & sententia Synodi vniuersalis extincta sunt. Cui namque in toto terrarum orbe cum peruersitate dogmatum nefandorum Nestorii, Eutychetis Dioscorique damnatio; cui Timothei rursus Alexandrinæ ecclesiæ peruasoris non est nota deiectio? Testis est anterius Ephesinum, testis est recens Calchedonensè Concilium, quod quisquis desiderat retractari, in numero fidelium pronuntiat se non haberi; cum prædictorum talis impietas auctoribus & principibus Christianis, non solum ab ecclesiæ corpore, verum a coetu omnium exiliis segregata diuersis, vnità sententiæ damnatione percussa est. De quorum nihil est nunc errore dicendum; quia post traditionem tantorum Domini sacerdotum, qui longe ante nos in vniuersa mundi parte has quoque hæreses euicerunt, beatæ recordationis prædecessor noster Leo multiplici sermone doctrinæ, quid catholicæ veritatis sequatur integritas, quid detestetur, asseruit. Hac eruditione fundata, non contentione opus est, vt adhuc tamquam de dubiis iudicetur. Sed sicut dilectionem vestram gaudemus facere, firmis contra deiectos stete vestigiis: nec vos aduersarius terreat, aut tardam putetis desuper venire victoriam. Cadere didicit, qui resultat. Breuiter hæc ad consultationem, imo etiam consolationem vestræ scripsimus caritati, volentes aliquos, quemadmodum cupitis, pro causæ necessitate dirigere, nisi ad omnem plenitudinem, non iam defendendæ, quæ * solidæ iacta est, ^{*al. totius} fidei, sed repellendis hæreticis atque damnatis illa sufficerent, quæ etiam ad sanctæ memoriæ Flavianum, atque ad sanctam Calchedonensè Synodum, vel ad augustæ recordationis Marcianum ac Leonem, beatæ memoriæ antecessorem meum scripsisse retinetis, atque totius orientis episcopi rescriptis ad principem tunc Leonem propriis intimarunt. Vnde insolubile esse non dubium est, quod vel ante decreuerunt in vnum conuenientes tot Domini sacerdotes, vel quod singuli per suas ecclesias constituti, eadem nihilo minus sentientes, diuersis quidem vocibus, sed vna mente dixerunt, damnantes errorum execrabiliū auctores pariter & sequaces.

Quapropter inter tot formas, quæ erectæ sunt, prædicandi, non assertionem nouam, sed constantiam nitendum est. Iam probatum est, quid (Domino vos iuuante) profecerint labores vestri, Deo placitus fructus ostendit, quando eius domum vobis obfistentibus latroni introire non licuit, qui nonnullis occurrentibus sibi, latentes adhuc forsitan sui similes publicauit. non enim iunguntur bona pessimis, recta peruersis; nec possunt salutaria coire cum noxiis: quia luci communitio nulla cum tenebris, nec infideli portio cum fidei. Vnde necessario damnatorum comitabuntur exitum, qui talium delegere consortium; nisi forte resipiscentibus animis, & maxime qui nuper decepti sunt, videntes in quæ abrupta sunt ducti, ad splendorem veræ fidei discussa conferant se nube mendacii. Quod apostolicæ sedis pietate ut prouenire possit, optamus, quia vitam in Domini voluntate cognoscimus, ad Christianissimum quoque principem, vel ad fratrem & coepiscopum nostrum Acacium competentia simul scripta direximus, cuius accusandum silentium non putamus, quia scientes fidem probatissimi sacerdotis, certum tenemus, suum non esse quod tacuit. Ut autem plenius dilectio vestra cognoscat nostrorum, quas ad Christianissimum principem misimus, feriem literarum, exemplaria, internuntio quem misistis, redeunte, direximus. Data III. Idus Ianuarii, consule superscripto.

EPISTOLA VIII.

SIMPLICII AD ZENONEM

IMPERATOREM.

Gratulatur ei de recuperato imperio, hortaturque ut Alexandrinum episcopum sedi suæ restituat, & Leonis, & Calchedonensis Concilii decreta seruari faciat.

Simplicius episcopus Zenoni Augusto.

INTER opera diuinæ prouidentiae, quæ pia semper & iusta sunt, nostris quoque temporibus eloqui potentias Domini vix quælibet humana lingua sufficiet. Quis

Concil. Tom. 9.

Vuu ij